

USKON PUOLESTA

Jumalan sanan ajattomat totuudet vastauksena ajankohtaisiin kysymyksiin

Uskon Puolesta e-kirje nro 6, 2003 © Pasi Turunen

**"Jos voidaan osoittaa yksikin sellainen elämänmuoto, jonka ei voida ajatella kehittyneen vähitellen, vaihe vaiheelta pitkän ajan kuluessa, silloin teoriani murtuu täydellisesti."
Charles Darwin, Lajien synty**

"Jos evoluutioteoria olisi virheellinen, kuinka voisimme tietää sen?" kysyi yhdysvaltalainen tieteenfilosofian tohtori Paul Nelson *Discovery instituutista* elokuussa 2003 Ruotsin Gullbrannagårdenissa pidetyssä **8. eurooppalaisessa luomiskonferenssissa**.

Yhdessä lääkäri **Pekka Reinikaisen** kanssa osallistuimme Ruotsin luomiskonferenssiin. Joukko ansioituneita tiedemiehiä eri aloilta – geneetikkoja, biokemistejä, geologeja, informaatiotieteilijöitä – selvitti neljän päivän aikana evoluutioteorian ongelmia oman tieteenalansa näkökulmasta.

Nelsonin kysymys, on tieteen kannalta hyvin tärkeä. Tieteellisellä teorialla on oltava kriteerit ja ehdot, joiden vallitessa teorian voidaan osoittaa olevan virheellinen. Näiden kriteerien tulee olla julkisia ja ainakin periaatteessa kaikkien testattavissa ja havainnoitavissa. Jokaisen tutkijan, vaikka hän olisikin vakuuttunut tutkimustulostensa paikkansapitävyydestä, on siis ainakin hypoteettisesti oletettava sellaisten tekijöiden olemassaolo, jotka voisivat osoittaa hänen tuloksensa vääräksi.

Omassa tutkimuksessaan tieteenfilosofian alueella Nelson pani merkille, että evoluutioteorian falsifiointikriteerejä ei juurikaan ole missään lausuttu julki – ainakaan selkeästi. Ne on kaivettava esiin evoluutioteoreetikkojen tekstistä aivan kuin rivien välistä.

Evoluutioteoria perustuu Nelsonin mukaan kolmeen keskeiseen perusolettamukseen:

1. Elämän syntyminen elottomasta aineesta (abiogenesis);
2. Kaikki elämä on saanut alkunsa yhdestä yhteisestä kantamuodosta;
3. Kehittyminen luonnonvalinnan ja sattumanvaraisten mutaatioiden kautta

Sen perusteella mitä evoluutiosta tänä päivänä tiedetään darvinistinen teoria murtuu kaikissa kohdissa.

Seuraavassa joitain pohdintoja, jotka eivät perustu suoraan Nelsonin esitykseen Gullbrannagårdenissa, vaikkakin on kyllä tämän innoittama.

Ensiksi, elämän syntyminen elottomasta aineesta on edelleen luonnontieteen kenties suurin ratkaisematon kysymys ja samalla koko evoluutioteorian kenties kriittisin kysymys. **Luis Pasteur** voitti Ranskan tiedeakatemian palkinnon 1800-luvun puolivälissä, osoittaessaan kokeellisesti, että elävät olennot eivät synny itsestään. Siitä lähtien on ollut kiistatonta, että vain elävät olennot voivat synnyttää eläviä olentoja, *omne vivum ex vivo*. Tähän päivään mennessä mikään ei ole kyennyt asettamaan kyseenalaiseksi Pasteurin tulosta (Scherer-Junker: *Evoluutio – kriittinen analyysi*, s. 139; *Datakirjat* 2000). Kuinka elämä evoluutioteorian mukaan sitten sai alkunsa elottomasta? Kukaan ei tiedä. Kenelläkään ei ole edes aavistustakaan miten sellainen olisi mahdollista! Ei ole yhden yhtäkään havaintoa, ei lainkaan näyttöä siitä, että elämää syntyisi elottomasta aineesta. Evoluutioteoreetikkojen mukaan niin on vain *täytynyt* tapahtua, koska "mehän olemme täällä". On kuitenkin aiheellista kysyä: *Jos emme tiedä kuinka se tapahtui, kuinka voimme tietää, että niin tapahtui?* (Koukl: *Evolution – not fit to survive; Stand to Reason*, 2000). Ranskalainen biokemisti **Jaques Monod** kiteytti tämän ristiriitaisen näkemyksen sanoissaan: "On täysin järjetöntä uskoa elävän solun syntyneen sattumalta. Kuitenkin uskon niin, koska en näe muutakaan vaihtoehtoa."

Toiseksi, oletus yhteisestä kantamuodosta on osoittautumassa kestävämmäksi mitä enemmän tiedämme ihmisen perimästä ja mikrobiologiasta. Pekka Reinikaisen tuoreessa kirjassa *Dinosaurusten arvoitus*, löytyy seuraava merkittävä sitaatti. Amerikan kemian seuran (American Chemical Society) kokouksessa 21.8.2000 pitämässään juhlaesitelmässä palkittu analyttisen kemian professori **Roland F. Hirsch** totesi:

"Vaikka ihmisen perimän dna:n kartoittaminen saikin suurimmat otsikot, muistakaamme, että yli kahdenkymmenen mikrobin dna on nyt myös täysin kartoitettu. Tuloksista voidaan todeta, että jokaisen mikrobin perimässä on joskus jopa 30 % geenejä, joille ei löydy vastinetta muista tutkituista genomeista (Pennisi, E. 1999. Is it Time to Uproot the Tree of Life? Science 284: 1305-1307) Samalla voidaan havaita, että tietyissä eliöissä merkittävä määrä geenejä on ilmeisesti tullut useista eri lähteistä, sen sijaan, että ne olisi peritty puuta muistuttavan sukupuun kautta. Tämä tarkoittaa, että *'elämän puun' ulkonäkö riippuu siitä, minkä geenin avulla rakennamme sen*. Yleisesti levinneen geenin emäsjärjestystä voidaan käyttää lajien välisiä sukulaissuhteita esittävän kaavion rakentamiseen. *'Puu' voi näyttää aivan toisenlaiselta, jos käytetään toista geeniä*. Doolittle, Martin ja muutkin tutkijat ovat esittäneet, että on olemassa *elämän verkko, elämän 'puun' asemesta*. *Vaakatason yhteyksiä on paljon mutta mitään yhteistä 'alkusolua' ei ole*. Kuten Doolittle toteaa, eri geenit antavat kiistattomasti erilaisen 'puun', ja tällöin laji tai pääjakso (phylum) voi 'kuulua' moneen eri sukuun (tai kuntaan) samanaikaisesti ... *Ei siis voi olla olemassa mitään universaalia eliöiden lajinkehityksen sukupuuta, kun asiaa tarkastellaan geenien tasolla. Tämä on vastoin Darwinin teorian vallitsevaa versiota, jonka voidaan nyt osoittaa olevan täysin väärä, kun näiden mikrobien dna on kartoitettu.*" (kurs. ja allev. minun)

Kolmanneksi, toistaiseksi ei ole olemassa vakuuttavaa näyttöä siitä, että puhtaasti sattumanvaraiset mutaatiot soluissa synnyttäisivät evoluutiota edistäviä muutoksia. Usein käytetty esimerkki antibioottiresistentistä bakteerista on pikemminkin esimerkki informaation vähentymisestä kuin sen lisääntymisestä, mikä olisi edellytys sille, että evoluutioteoria pitäisi paikkansa. Tähän seikkaan kiinnitti huomiota mm. juutalainen MIT:ssä kauan työskennellyt tutkija **Lee Spetner** (kirjan *Not By Chance* kirjoittaja) Gullbrannagårdenissa pitämässään esitelmässä.

Lisäksi, on käsittämätöntä, kuinka esimerkiksi yksi kolibakteeri kaikessa monimutkaisuudessaan olisi voinut syntyä vähitellen vaihe vaiheelta, sattumanvaraisten prosessien tuloksena. Kolibakteeri toimii "kaikki tai ei mitään" –periaatteella: kaikkien sen osien on oltava läsnä alusta saakka, tarkasti oikeaan aikaan juuri oikeassa paikassa. Muuten se olisi hyödytön ja tuhoutuisi. Toista kolibakteeria ei koskaan syntyisi, koska edes ensimmäinen ei pääse syntymään. Viitaten Darwinin itse antamaan kriteeriin kolibakteeri on juuri sellainen elämänmuoto, jonka kehittymistä vaihe vaiheelta pitkän ajan kuluessa ei nykytietämyksen valossa voida ajatella. Siksi, hänen omien sanojensa mukaan, Darwinin teoria murtuu.

Lopuksi. Kun arvioidaan evoluutioteorian kolmea perusolettamusta raamatullisen luomisnäkemyksen valossa, voidaan oikeutetusti todeta, että usko persoonalliseen Luojaan on vähemmän ongelmallinen, kuin usko sattumanvaraiseen prosessiin elämän synnyttäjänä ja sen monimuotoisuuden selittäjänä. Elämän synty (abiogenesis, kohta 1) selittyi luontevimmin olettamalla persoonallisen, kaikkivaltiaan Jumalan (yksi kaikkivaltias riittää, siksi on tarpeetonta olettaa useita jumaluuksia) luoneen elämän. Elämä on perimmäisessä mielessä Jumalan ominaisuus. Koska *omne vivum ex vivo*, vain elävät olennot voivat tuottaa eläviä olentoja on järkevämpää uskoa elävän Jumalan luoneen elämän maapallolle, kuin sanoa, että se olisi syntynyt olemattomuudesta, itsestään, ei minkään vaikutuksesta, täysin sattumalta. Raamatun opetus luomistyöstä, jossa eri elämänmuodot luotiin "kukin lajinsa mukaan" on todisteiden valossa järkevämpi vaihtoehto, kuin oletamus yhdestä yhteisestä kantamuodosta. Mikä oletus mikrobiologian valossa voidaan nyt osoittaa täysin vääräksi (Hirsch).

Kristittyinä meillä ei ole mitään älyllisesti hävettävää uskoessamme Luojaan, ja Raamatun luomiskertomukseen. Evoluutioteoria on kaukana siitä mitä tarvitaan osoittamaan, että luomiskertomus ei voisi olla totta, tai että olisi mieleetöntä uskoa erityiseen luomiseen.

Todisteet, vaikka eivät ehkä olekaan aukottomia, ovat paremmin sopusoinnussa luomisuskon kuin spontaanin elämänsynnyn kanssa. Edelleen on siis voimassa, että "Alussa loi Jumala taivaan ja maan..."

USKON PUOLESTA
Pasi Turunen